

hlev prenesti, res pa je, da so te tovariši ponesrečena storili. Občinski urad: Št. Janž Dr. p. 1. III. 1904. Za župana: Šnudrl, odbornik.

Od porotnega sodišča v Mariboru so pri prvem zasedanju bili obsojeni sledeči obsojenci: Anton Glavič iz Pekar pri Mariboru zaradi ubojstva na 4 leta težke ječe; Anton Juhart iz Stare vasi zaradi ubojstva na 4 leta težke ječe; Domnik Kolečnik iz Roperc zaradi ropu in posilstva na 5 let težke ječe; Mihael Šegula iz Dornove zaradi ubojstva na 4 leta težke ječe; Stefan Dukarič iz Cvetlina na Hrvaškem zaradi ropu na 8 let težke ječe; Martin Rečnik iz Karčvine pri Ptujju zaradi nasilstva, težke telesne poškodbe in ubojstva na 12 let težke, poostrene ječe.

Ptujski sejmi. Na sejem dne 16. t. m. se je prignala ogromna množina živine, in sicer 73 konjev, 783 goved in 429 svinj. Promet je bil prav živahen, cene srednje. Prihodnji živinski sejem se vrši v Ptujju v sredo po Veliki noči, t. j. dne 6. aprila t. l.

Preložitev sejma. Iz Ormoža se nam piše, da se prvi živinski sejem zaradi Marijinega praznika ne bode vršil v petek dne 25. marca, ampak naslednji dan, v soboto, 26. marca.

Misjon — reklama. V Vidmu ob Savi bilo je pred kratkim ponavljanje misjona, kjer so duhovniki na vse kriplje hvalili in priporočali klerikalne časnike. No sedaj vemo, zakaj se prirerajo misjoni, to si bomo zapomnili.

Ponesrečeni železničar. V nedeljo dne 6. t. m. je prišel na Pragerskem železniški uslužbenec Mihael Žnidar pri premikanju vozov tako nesrečno med trkače (pufer), da so mu isti zdrobili prsa ter je bil nesrečnež, ki zapusti vdovo z otroci, pri priči mrtev.

Ustrelil se je dne 3. t. m. 27letni veleposestnik Janez Žlaus pri Sv. Lovrencu nad Mariborom. Kratko pred samomorom je še sklenil z nekim prijateljem kupčijo, pri kateri priliki je baje dotičniku rekel, da ga nekaj izvanredno jezi; kaj da ga je jezilo, tega ni povedal.

Od Sv. Antona v Slov. gor. se nam z dne 9. t. m. sledeče poroča: „Včeraj je nesla neka Ornik „Štajerca nazaj na pošto pri Sv. Antonu v Slov. goricah. Izgovarjala se je proti ljudem stem, da župnik njenemu možu list za listekom na dom pošilja, naj se „Štajercu“ odpove in ga nazaj pošlje ter da kaplan njenim otrokom vedno oponaša, da oče „Štajerca“ bere. Ali sta ta dva gospoda že pozabila na nekdanjega Antonskega kaplana Cizerla, ki je hotel biti bolj svet, kakor vsak svetnik v nebesih, potem pa je z neko žensko pobegnil na Rusko! Mi ta slučaj še prav dobro pomnimo. — Eden, ki dobivlja „Štajerca“ s št. Andražke pošte.“ — V kratkem si bomo ta dva gospoda malo natančneje ogledali.

Iz Starevesi pri Vidmu se nam piše: „Neki farški podrepnik se je predrznil, da je na moje ime in proti moji volji „Štajerca“ nazaj poslal. Koj ko za dotičnika izvem, dobite njegovo ime naznanjeno. S spoštovanjem E. P.“. Vsakdo, ki kaj ve o takem

ali enakem počenjanju nesramnih predrznežev, naj nam to nemudoma naznani, da bomo dotičnemu ničvrednežu pokazali, kaj si za tako počenjanje zasluži. — Upravništvo.

Dopisi.

Iz Skomra na Pohorju. Akoravno misli ljudstvo, da je naš kraj z deskami zabiti, ali motijo se vsi — naš ljubi list „Štajerc“ nam je že pamet razsvetil. Mi imamo jako ljubeznjivega gospoda župnika z imenom Matija Vaupotič. Prišel je pred tremi leti v naš kraj, ne samo se svojo materjo (katera je kuharica) in mežnarjem, temveč tudi z enim težkim bremenom — pri nas temu pravijo „koš“, katerega je nosil njegov adjutant ali mežnar; in kaj je bila istega vsebina — „otrok“, kateri se še dandanes pri njem kot vzgojenec nahaja. Morebiti bode naslednik gospoda župnika? Potrdimo nadalje resnico, kakor smo jo slišali iz naše prižnice, da mora skoro vsaki farman, kateri hoče do Vas priti, poprej v krčmo iti ter si korajže nakupiti, ker bi bila umetnost se z vami baviti brez korajže. Nadalje vprašamo Vas ter nam tudi blagovolite naznaniti za kakšen namen je naša prižnica? Za pouk krščanskega nauka ali za psovanje farmanov in pohujšanja mladine? Sliši Vaša krava, katero ste oznanjevali iz prižnice da se Vam bode vsled gladu posušila, tudi h krščanskemu nauku? Kaj imajo cokle in gobe na prižnici opraviti? Zadnje Vam najbrž dišijo, kaj ne!! Gospod župnik! Denar je gotovo mnogokrat k nesreči človeku. Iz katerega uzroka ste dobili od nekega farmana pri izpraševanju krščanskega nauka zaušnico? Odgovorimo Vam mi! Le iz tega vzroka, ker Vam ni hotel od Vas zahtevanih 20 vinarjev pod imenom „za sveče“ plačati. Kaj se tiče enega drugega 75 letnega starčka, katerega ste pri izpraševanju krščanskega nauka, ker ni hotel Vam, pač pa cókmaštru (cerkvenemu ključarju) od Vas zahtevanih 20 vinarjev za sveče plačati, za roko prijeli in potegnili ter ga pri tem tako ranili, da je dobil zdravniško spričevalo čez 20 dnevno nesposobnost za delo. Gospod župnik! Pazite, pazite! Kaša je pri tem času precej draga. Kaj se tiče preračunov oporok, o tem bomo pisali pozneje. Konečno še opomnimo: Vsak človek veseli se dneva sreče ali mi farmani najbolj dneva Vašega odhoda. Vzamite Vaše cokle, gobe, posušeno kravo in mežnarja z že omenjenim bremenom vred, — mi Vam vošimo za zmiraj srečno pot! Fara katera Vas dobi, naj se veseli! Več farmanov.

Iz Šoštanja. V novejšem času, vzlasti odkar so se toplice v Topolšici spremenile v moderno kopališče, postal je trg Šoštanj središče ptujcev, letoviščarjev. A bojimo se, da vtegne naš trg s časom v tem oziru nazadovati, in to radi neke skrajno neprijetne okoliščine. Samo po sebi se razume, da vsak ptujec hiti iz zaduhlega mestnega ozračja na deželo, da bi se tam takorekoč na prsih proste narave nasrkal svežega čistega zraka, se navzel vonjave duhtečih

cvetlic naših travnikov in logov. Ravno v tem oziru mu Šoštanj ne bo več prijetno zavetje, kajti neki smrad začel se je širiti ondi in preti okužiti trg in okolico. Naselila se je namreč v neki zelo imenitni hiši, kjer „komendije špilajo“ smradljiva ptica z imenom „smrdokavra“ z dva palca dolgim kljunom in razšopirjenim čopom. Precej časa je sameval — snubil in prilizoval se raznim pticam, a vse so bežale pred tem smradljivcem. Na poslednje se mu vendar posreči, da najde „babco“ svojega plemena, ki se mu popolnoma uda. Hajd, zdaj začneta gnejzdo delati iz samih skrajno smradljivih snovi, in od te dobe postaja smrad po trgu vedno neznosnejši. Odkar je pa mlade dobil, je smrad postal do cela neznosen, marcijalen. Skrajni čas je toraj, da poseže tu vmes javna zdravstvena policija, ter to smradljivo zalego prežene ven iz trga gori na Smrekovec ali na Forhtenek. To dejstvo pa zadostno spričuje, kakšen estetičen okus imajo prvaki v našem trgu, ki smrdokavro z živežem podpirajo. Sploh pa ne boš z lahka našel trga, ki bi razpolagal s takimi zanimivimi prikazniki, ki so vredne, da si jih ogledaš, kakor naš Šoštanj. Tu se nahaja tudi „črni hudič“, kojega je peklenski poglavar iz pekla pognal, ker je tam preveč nemira delal. Naši prvak ga je z veseljem sprejel, da bi v Šoštanju vse Nemce pohrustal. In res vsak dan si štiri privoščiči, takole pevajoč: „Dva sta za froštik in dva za mitag, še enga sfali, ker za večerjo nič ni.“ S kratka, to je strašanski lintver, vse beži, ako se on po ulici vali. Priljubljene pa so mu nemške devoyke in nedevojke, in izrazil se je, da ako bi se kedaj ženil, ne vzame nikdar Slovenke, ampak pristna Nemka mora biti njegova žena. Našemu trškemu fotografu pa bi svetovali, da bi enkrat to prikazen skoz okno prestregel ter jo s svojim moment-aparatom vjel. Napravil bi s temi slikami imeniten „gšeft“. — Pripomniti nam je še drugih znamenitosti, kakor: „Bartlos“, o kojem se je njegov najtemeljitejši poznatelj izjavil, da učenjaki še niso edini, kaj bo pognalo iz njegovega lica, — ali ruse, ali ščetine ali celo petelinovo perje. Za cirkus Barnum in Bailey dragocena pridobitev. Imamo tudi Judeža Iškarjota. Le poglej zadnjo večerjo in na tisti je fotografija tega človeka. Po našem trgu gor in dol korači človek z obsežnim trebuhom vihaje si mogočne brke, pravijo mu „vicepurgermeister“, zraven njega pa še več takih veljakov, ki so pri šoštanjskih pervakih tako priljubljeni, da jim morajo „komendje špilati.“ Ne čudimo se temu. Kako že pravi pregovor? „Gliha vkup štriha!“ Tudi mlečnih mladičev ne manjka, ki gojijo „prosto ljubezen“ in storijo kolikor se da, da narašča prebivalstvo trga. Imamo tudi tako krotkega volka, da se ga celo zajec ne boji. Kdo ne pozna nove ulice z pomenljivim imenom: „Gasse schuldenreich“ — same palače, ki so se zidale „na puff.“ Ako bi imeli ti ljudje toliko denarja kakor imajo dolgovi, bili bi pravcati bogataši. Še nekaj! Slaven je stolp, ki je stal v svetovni razstavi v Parizu „Eiffelthurm“ — slaven je stolp sv. Štefana na Dunaju, v Pizi na Laškem, pa čez stolp, ki se na-

haja v Šoštanju, ga ni. Naši kmetje mimoidoči kažejo drug drugemu s prstom na ta stolp rekoč: „Poglej, ta turn je krit s človeškimi kožami.“ Opisali narisali smo znamenitosti, s kojimi bi se lahko vsa mesto ponašalo. Zdaj pa naj kdo reče da se Šoštanj ne probuja, pa mirno gledamo na ta sumljiv razli in na napredek stranke, in upamo, da ni več da bi oni čas, ko bo zaropotalo: „Krach!“ „polom!“

Zunanje novice.

Z Balkana dohajajo poročila, da so se na več krajih ustaške čete spopadle s turškimi vojaki. Pred tednom dni prekoračila je tolpa Albancev tudi črnogorsko mejo ter imela boj s Črnogorci. Na obeh straneh so imeli nekaj mrtvih in ranjenih, a umakniti se morali Albanci bojevitim in neustrašljivim sosedom. Sedanji položaj na Balkanu je takošen, da se bo težko več dolgo vzdržal. Koj ko pa poprime kak druga država vmes, bode štrana še bolj zmešana. Bog vedi, kakšen kruh bode iz te moke?

Roparski napad. Na cesti iz Hrušice v Jeseni je po noči 28. februarja neznan zločinec napadel posestnika Matija Jekliča, ga težko ranil ter mu oim vzel 240 kron. Kot zločinstva sumljivega so zapobravskega pomočnika Bogdana Burger-ja iz Ljubljane.

Advokat — hudodelnik. Na Dunaju so obsodili po več dnevni obravnavah na 8 mesecev težke jeadvokata dr. Emil Gutmanna, ki je svojim klientom poneveril 80 tisoč kron.

Polica j — roparski tovariš. V Gradcu so zaplenili mestnega policaja Salmhofer-ja, ki je doprinesel družbi nevarnih roparjev Jožefa in Henrika Meihat, in Janeza Schuller-ja različne tatvine in tolovajstvo. V njegovem stanovanju so našli mnogo nakrede zlatnine in srebrnine iz raznih graških hotelov.

132 let star mož je umrl pred kratkim v sinotišnici v Novem Brunšviku v Severni Ameriki. Novodobni Metuzalem po imenu Noa Raby je bil m vsemi sedaj živečimi ljudi na svetu najbrž najstarejši.

Grozna smrt je zadela paznika Mazorija pri zgradbi tunela v Radovni na Kranjskem. Eksploziv mu je 13 dinamitnih patron in moža je na kose raztrgalo, da so od njega našli samo nogi in del enake roke.

Glasoviti Khuen-Hedervary, bivši ban hrvaške je imenovan za ogrskega dvornega ministra. Kom verjetno — toda resnično.

Pet zakramentov v par minutah je prejela tisti dne neka na smrt bolna deklica v bolnišnici v Židnovi po imenu Bertha Hug, rojena v Švici. Bila je do sedaj protestantinja, a je sedaj prestopila h katoličanstvu. Najprej jo je škof krstil, nato obhajal birmal, potem poročil z nekim mladim Italijanom neposredno nato ji je pa podelil zakrament sv. p s slednjega olja, na kar se je mlada žena odpravila na boljši svet.

Od mrtvih vstala je neka devetdesetletna nuna Jožefa Kristiana v mestu Averza na Laškem. Umr je v kloštru sv. Ane. Ko je v nepokriti rakvi v se